Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
G.G.D.
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
No 29
16 JULI 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

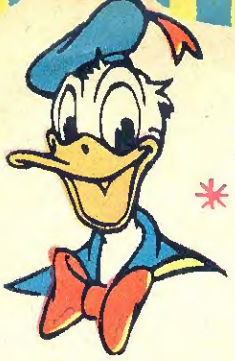

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Een tijdje geleden vroeg Emmy Ploegsma uit Leeuwarden mij of ik haar de betekenis van haar voornaam wilde uitleggen. Ik heb haar toen geschreven, dat Emmy of Emma afgeleid is van de oude Germaanse naam Irmgard en dat deze „machtige beschermster" betekent. En nu stelt Emmy de vraag of ik waarde hecht aan de betekenis van voornamen.
Dat zal ik je vertellen en ik doe dit in ons blad zelf omdat je vraag interessant genoeg is voor alle vrienden en vriendinnen van „Donald Duck".
In de heel, héél oude tijd kenden de ouders de betekenis van de namen, die zij aan hun kinderen gaven. Als er een jongen of een meisje geboren was zochten zij een naam op, die naar hun mening bij het kind paste. Natuurlijk konden zij niet weten wat voor karakter hun kinderen later zouden krijgen. Zij konden echter wel de hoop koesteren, dat hun jongen of meisje later zou uitblinken door de een of andere goede eigenschap. En zo zijn al die mooie namen ontstaan, bijvoorbeeld Boudewijn (dappere vriend), Dirk (heerser onder het volk), Godfried (onder Gods bescherming staande), Bella (schone), Katrien (reine), Agatha (goede), Agnes (heilige), Titia (vrolijke), enzovoorts.
Tegenwoordig kennen de meeste ouders de betekenis van de namen die zij aan hun kinderen geven, niet meer. Zij zoeken een naam uit die al meer in de familie voorkomt of die zij mooi van klank vinden.
Het is eigenlijk wel jammer, dat de betekenis van de namen bij de meeste mensen niet meer bekend is, maar toch is er een troost. Je moet namelijk weten, dat bijna alle namen een heel mooie betekenis hebben. Een echt lelijke naam ken ik niet. Jullie dragen dus allemaal een naam die een mooie en goede betekenis heeft. Als je nu te weten bent gekomen wat die precies is, doe dan je best om die naam waar te maken. Ik bedoel dat je dan kunt proberen bijzondere aandacht te besteden aan de prachtige eigenschappen, die in je naam liggen opgesloten.
Als je je naam op die manier opvat vind ik wel degelijk, dat je waarde kunt hechten aan de betekenis er van.

DONALD.

OOM DONALD'S *BRIEVENBUS*

Als jullie tijd hebben, schrijf dan naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Maar, schrijf me alleen dan, als je tijd hebt. Als je huiswerk moet maken, doe dat dan eerst.
LILIANNE SERVAIS, MAASTRICHT. Heb je nu weer een 8½ op je rapport voor rekenen? Je bent zeker wel erg goed in dat vak, hè Lilianne? Doe je veel groeten van me aan je broertje Jean?
RIA ROBBEN, OISTERWIJK. Hoe gaat het met het kindje van je oudste zusje, Ria? Mag jij er zo nu en dan ook eens voor zorgen? Ik hoop weer gauw zo'n gezellige brief van je te krijgen en ik zal je heus terugschrijven.
AD DE WIT, CASTRICUM. Nu hoor jij ook eens tot de „gelukkigen", die in „Donald Duck" staan. Vind jij de verhalen van oom Dagobert zo mooi, omdat je een plaatje van hem op je brief had geplakt?
JAN KANNEGIETER, STEENWIJK. Ik hoop dat je overgangsrapport ook zo mooi zal zijn als je paasrapport, Jan! En dan maar fijn vacantie houden. Heb je al plannen gemaakt? Veel plezier hoor!
ELLY WIJNANDS, ARNHEM. Wat fijn, dat jij een eigen tuintje hebt, Elly! Je zit er zeker veel in te werken. Ik weet, dat dat nodig is, als je hem echt goed wilt onderhouden. Staan er op het ogenblik veel bloemen in?
WIM LEVER, ALMELO. Wat heb je met al die flessen limonade gedaan? Heb je die allemaal opgedronken? Dat zal toch niet, hoop ik! Schrijf me maar weer eens gauw, Wim en doe je de groeten aan Martie?
JANNIE KWAAK, ZIERIKZEE. Hartelijk bedankt voor je brief, meiske. Ik was er erg blij mee. Doe je veel groetjes aan Lisette? Ik hoop, dat zij mij ook eens een briefje zal schrijven.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

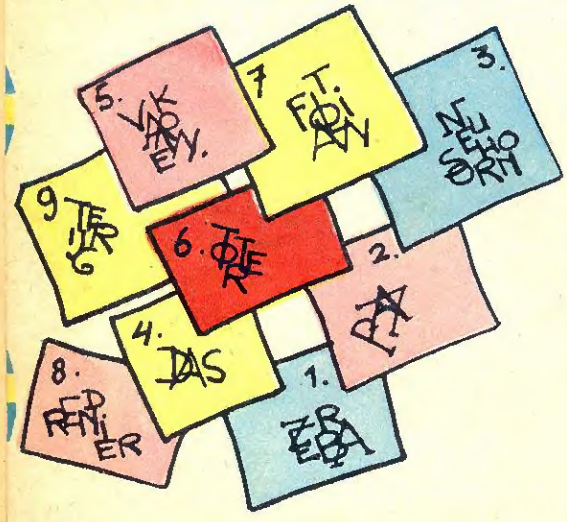

In ieder hokje van deze puzzle staat een aantal letters door elkaar geschreven. Met deze letters kun je de naam van een dier vormen. Als je alle namen hebt gevonden, schrijf je ze, te beginnen met nummer 1 en zo verder tot en met 9, onder elkaar op. Je zult dan zien, dat de beginletters van de negen dierennamen, van boven naar beneden, de naam van een bekende badplaats vormen. Schrijf de naam van die badplaats op een briefkaart en stuur deze vóór 21 Juli aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde moet je schijven: Oplossing nummer 29. Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes - 20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*
Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.75 per kwartaal.
Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.

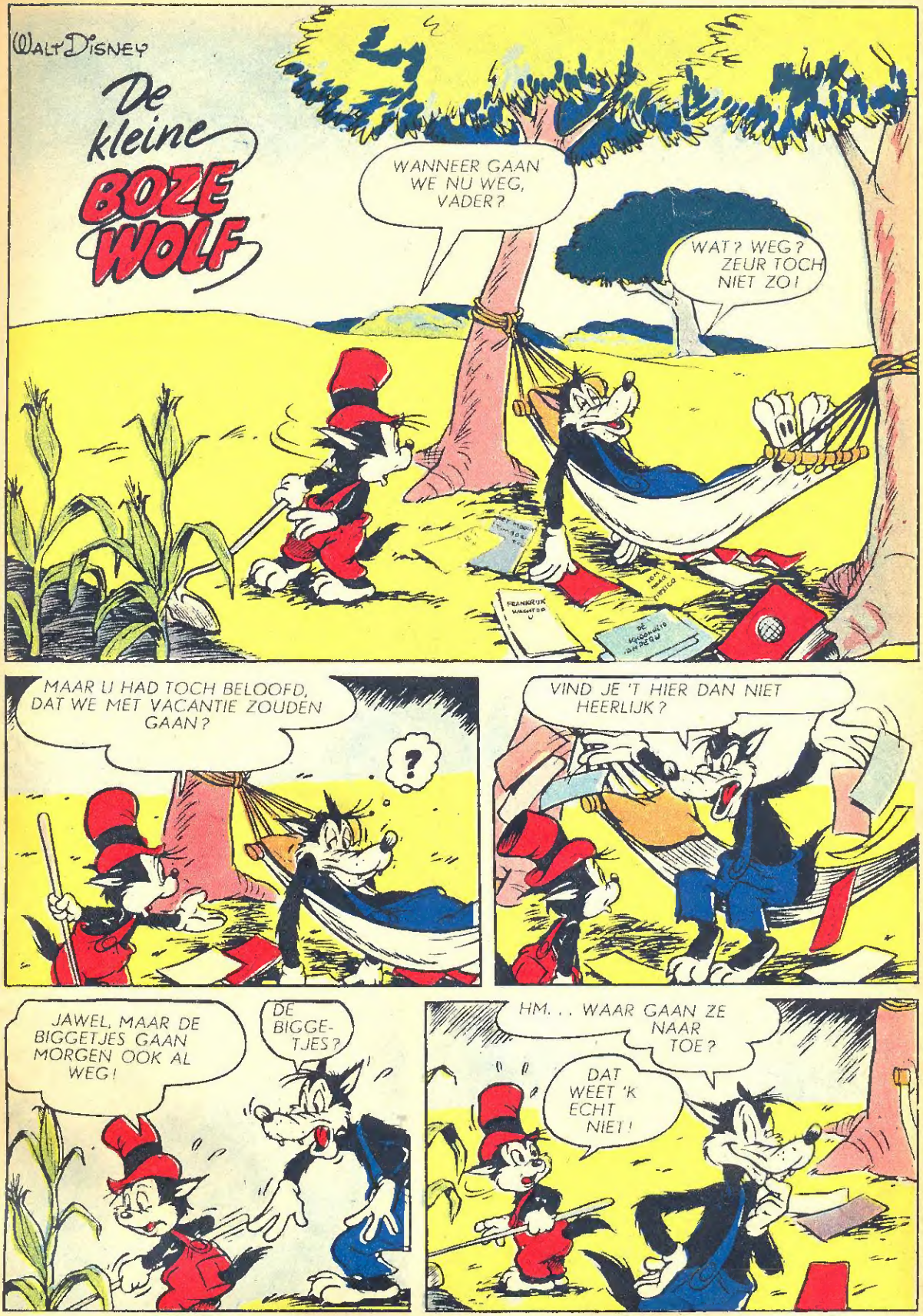
WALT DISNEY
De kleine BOZE WOLF
WANNEER GAAN WE NU WEG, VADER?
WAT? WEG? ZEUR TOCH NIET ZO!
MAAR U HAD TOCH BELOOFD, DAT WE MET VACANTIE ZOUDEN GAAN?
?
VIND JE 'T HIER DAN NIET HEERLIJK?
JAWEL, MAAR DE BIGGETJES GAAN MORGEN OOK AL WEG!
DE BIGGE-TJES?
HM... WAAR GAAN ZE NAAR TOE?
DAT WEET 'K ECHT NIET!

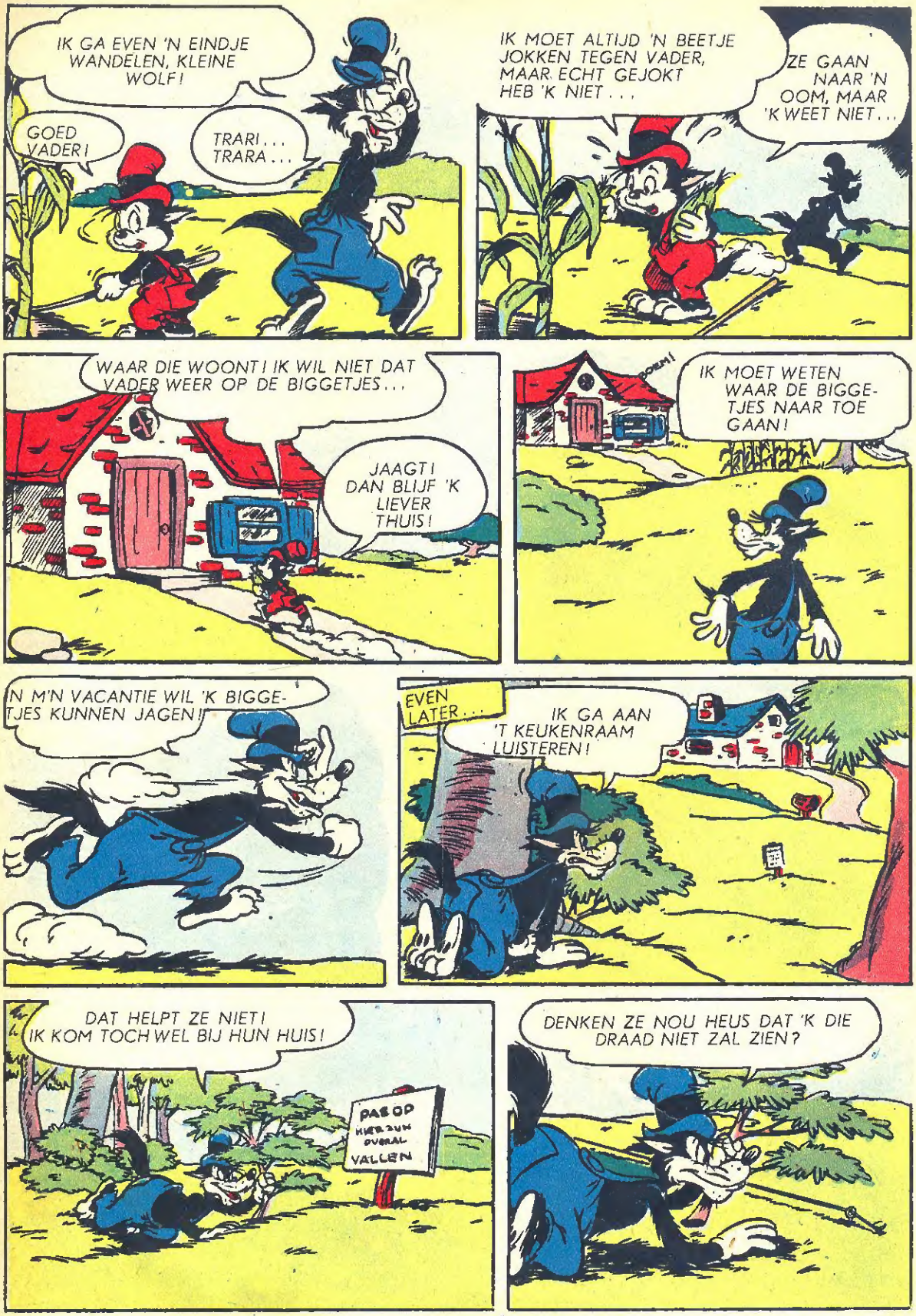
IK GA EVEN 'N EINDJE WANDELEN, KLEINE WOLF!
GOED VADER!
TRARI... TRARA...
IK MOET ALTIJD 'N BEETJE JOKKEN TEGEN VADER, MAAR ECHT GEJOKT HEB 'K NIET...
ZE GAAN NAAR 'N OOM, MAAR 'K WEET NIET...
WAAR DIE WOONT! IK WIL NIET DAT VADER WEER OP DE BIGGETJES...
JAAGT! DAN BLIJF 'K LIEVER THUIS!
BOEM!
IK MOET WETEN WAAR DE BIGGETJES NAAR TOE GAAN!
'N M'N VACANTIE WIL 'K BIGGETJES KUNNEN JAGEN!
EVEN LATER...
IK GA AAN 'T KEUKENRAAM LUISTEREN!
DAT HELPT ZE NIET! IK KOM TOCH WEL BIJ HUN HUIS!
PAS OP HIER ZUN OVERAL VALLEN
DENKEN ZE NOU HEUS DAT 'K DIE DRAAD NIET ZAL ZIEN?

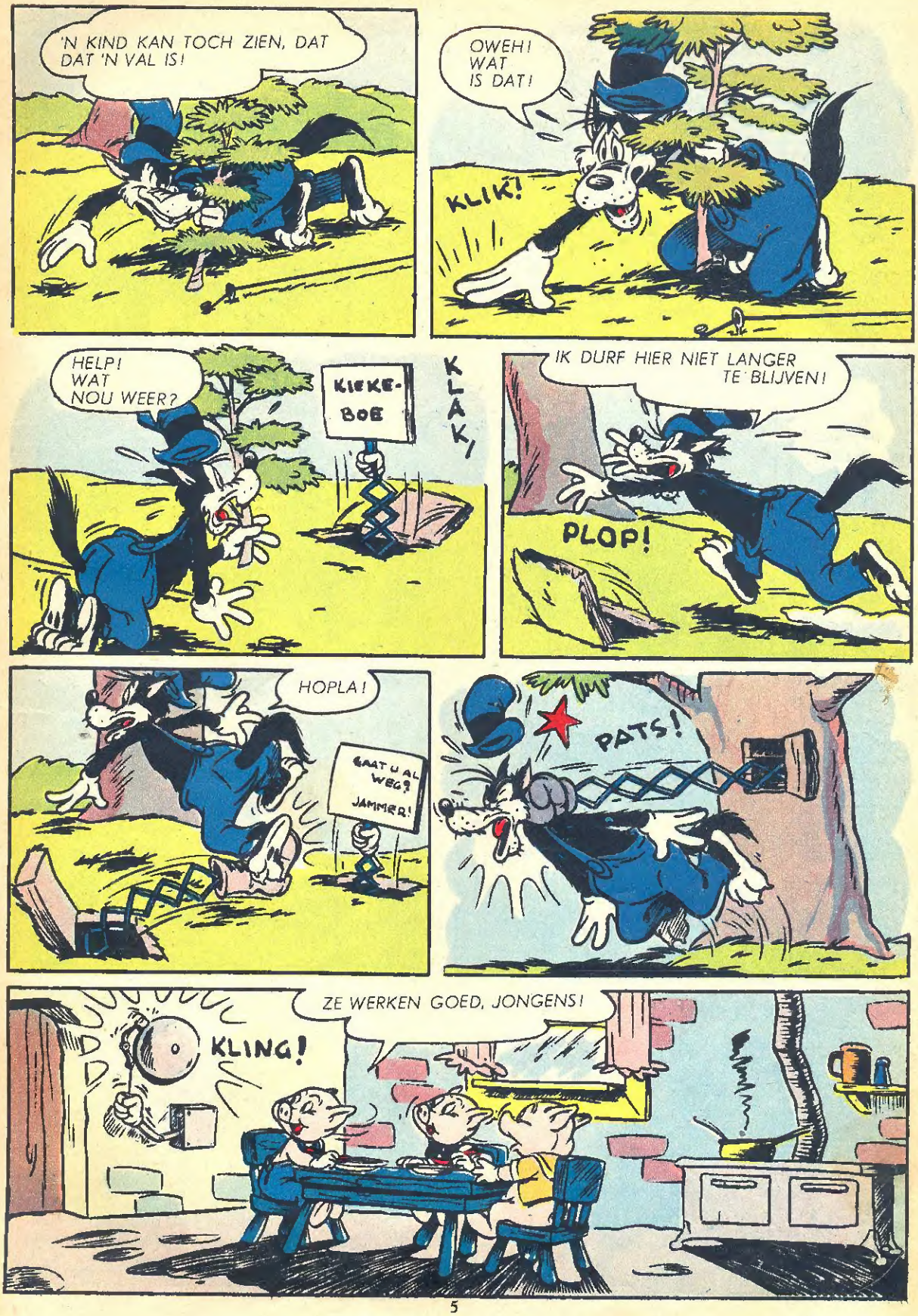
'N KIND KAN TOCH ZIEN, DAT DAT 'N VAL IS!
OWEH! WAT IS DAT!
KLIK!
HELP! WAT NOU WEER?
KIEKE-BOE
KLAK!
IK DURF HIER NIET LANGER TE BLIJVEN!
PLOP!
HOPLA!
GAAT U AL WEG? JAMMER!
PATS!
ZE WERKEN GOED, JONGENS!
KLING!

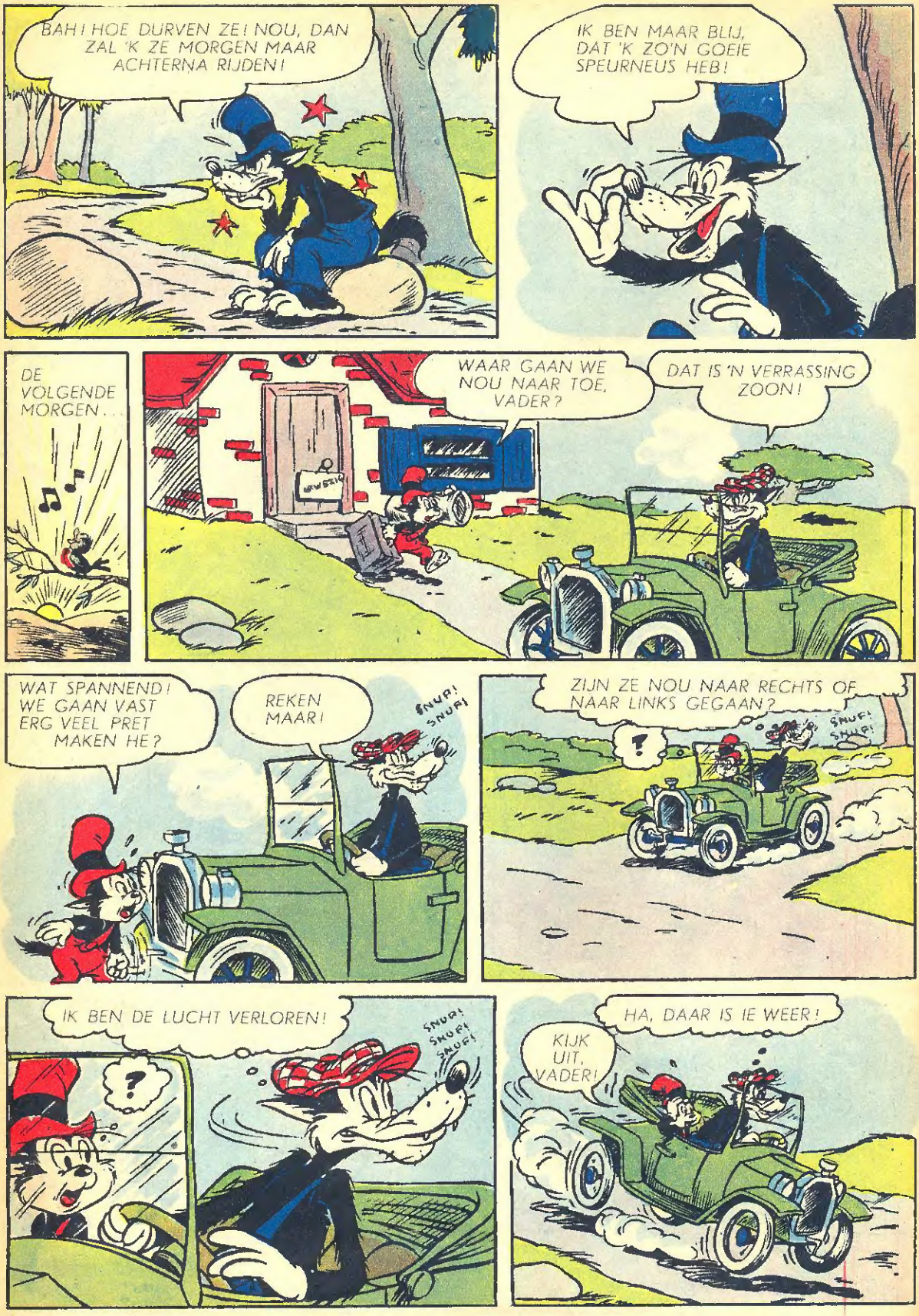
BAH! HOE DURVEN ZE! NOU, DAN ZAL 'K ZE MORGEN MAAR ACHTERNA RIJDEN!
IK BEN MAAR BLIJ, DAT 'K ZO'N GOEIE SPEURNEUS HEB!
DE VOLGENDE MORGEN...
WAAR GAAN WE NOU NAAR TOE, VADER?
DAT IS 'N VERRASSING ZOON!
WAT SPANNEND! WE GAAN VAST ERG VEEL PRET MAKEN HE?
REKEN MAAR!
SNUF! SNUF!
ZIJN ZE NOU NAAR RECHTS OF NAAR LINKS GEGAAN?
?
SNUF! SNUF!
IK BEN DE LUCHT VERLOREN!
?
SNUF! SNUF! SNUF!
HA, DAAR IS IE WEER!
KIJK UIT, VADER!

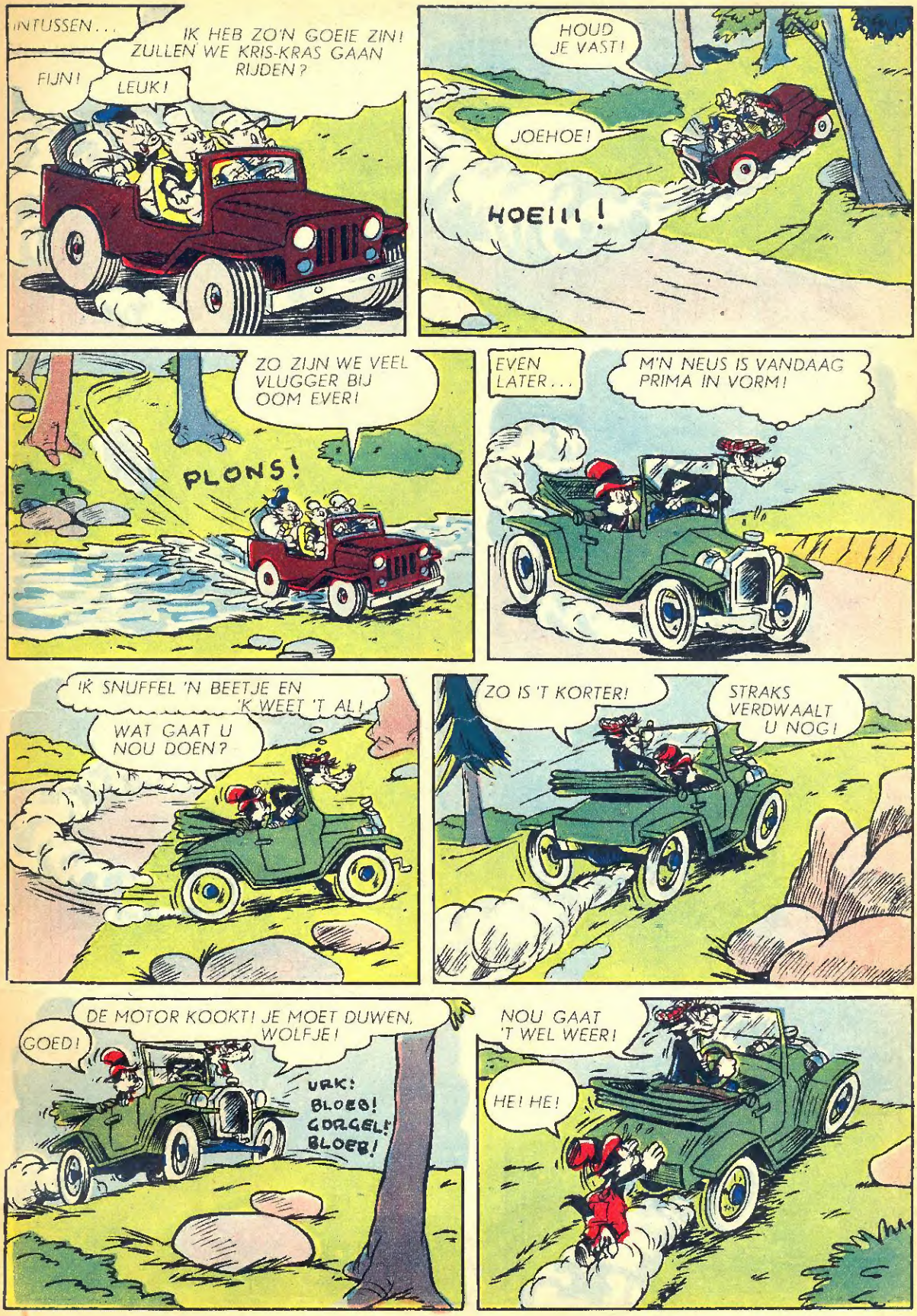
INTUSSEN...
IK HEB ZO'N GOEIE ZIN! ZULLEN WE KRIS-KRAS GAAN RIJDEN?
FIJN!
LEUK!
HOUD JE VAST!
JOEHOE!
HOEIII!
ZO ZIJN WE VEEL VLUGGER BIJ OOM EVER!
PLONS!
EVEN LATER...
M'N NEUS IS VANDAAG PRIMA IN VORM!
IK SNUFFEL 'N BEETJE EN 'K WEET 'T AL!
WAT GAAT U NOU DOEN?
ZO IS 'T KORTER!
STRAKS VERDWAALT U NOG!
DE MOTOR KOOKT! JE MOET DUWEN, WOLFJE!
GOED!
URK! BLOEB! GORGEL! BLOEB!
NOU GAAT 'T WEL WEER!
HE! HE!

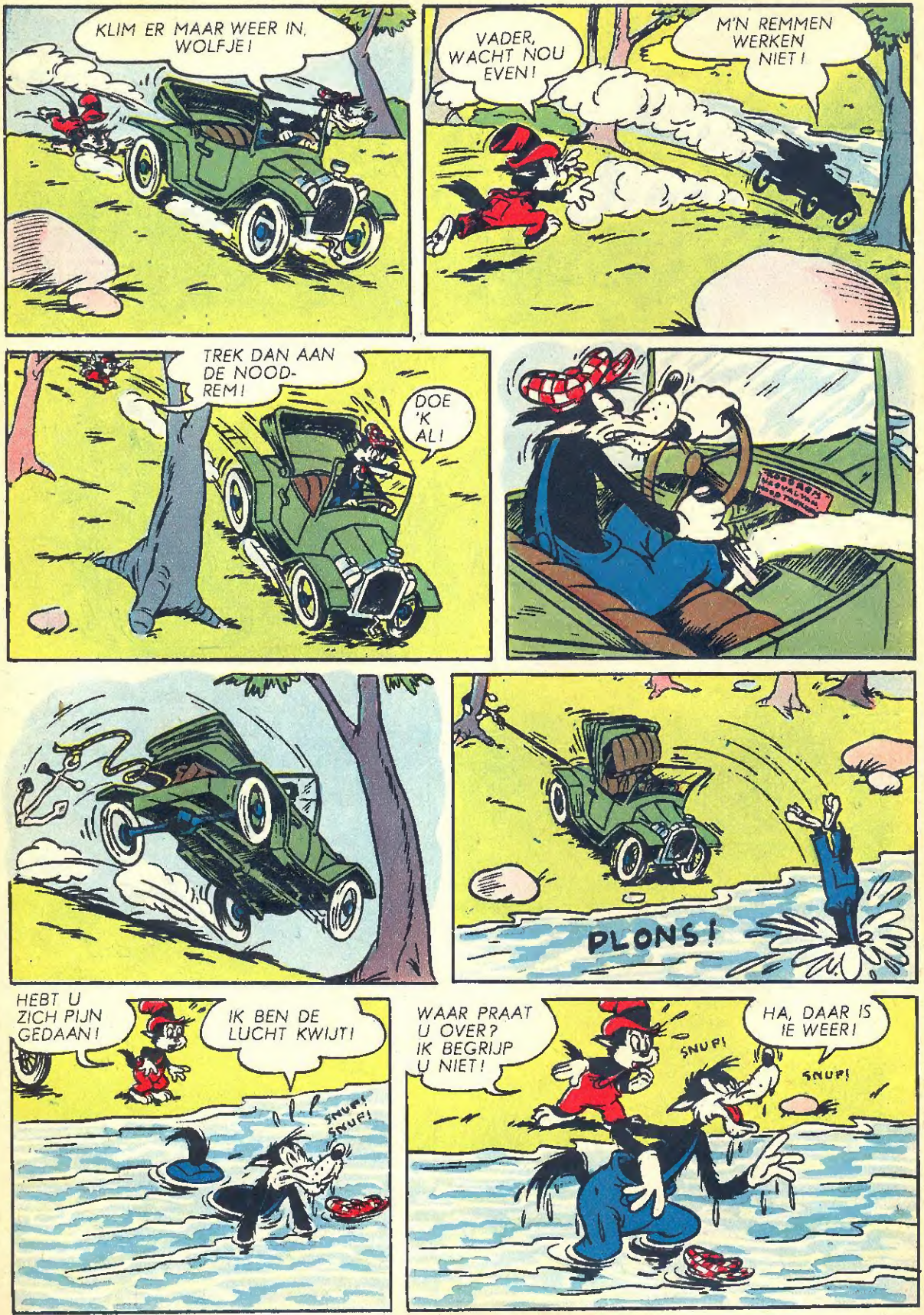
KLIM ER MAAR WEER IN, WOLFJE!
VADER, WACHT NOU EVEN!
M'N REMMEN WERKEN NIET!
TREK DAN AAN DE NOOD-REM!
DOE 'K AL!
PLONS!
HEBT U ZICH PIJN GEDAAN!
IK BEN DE LUCHT KWIJT!
SNUF! SNUF!
WAAR PRAAT U OVER? IK BEGRIJP U NIET!
HA, DAAR IS IE WEER!
SNUF!
SNUF!

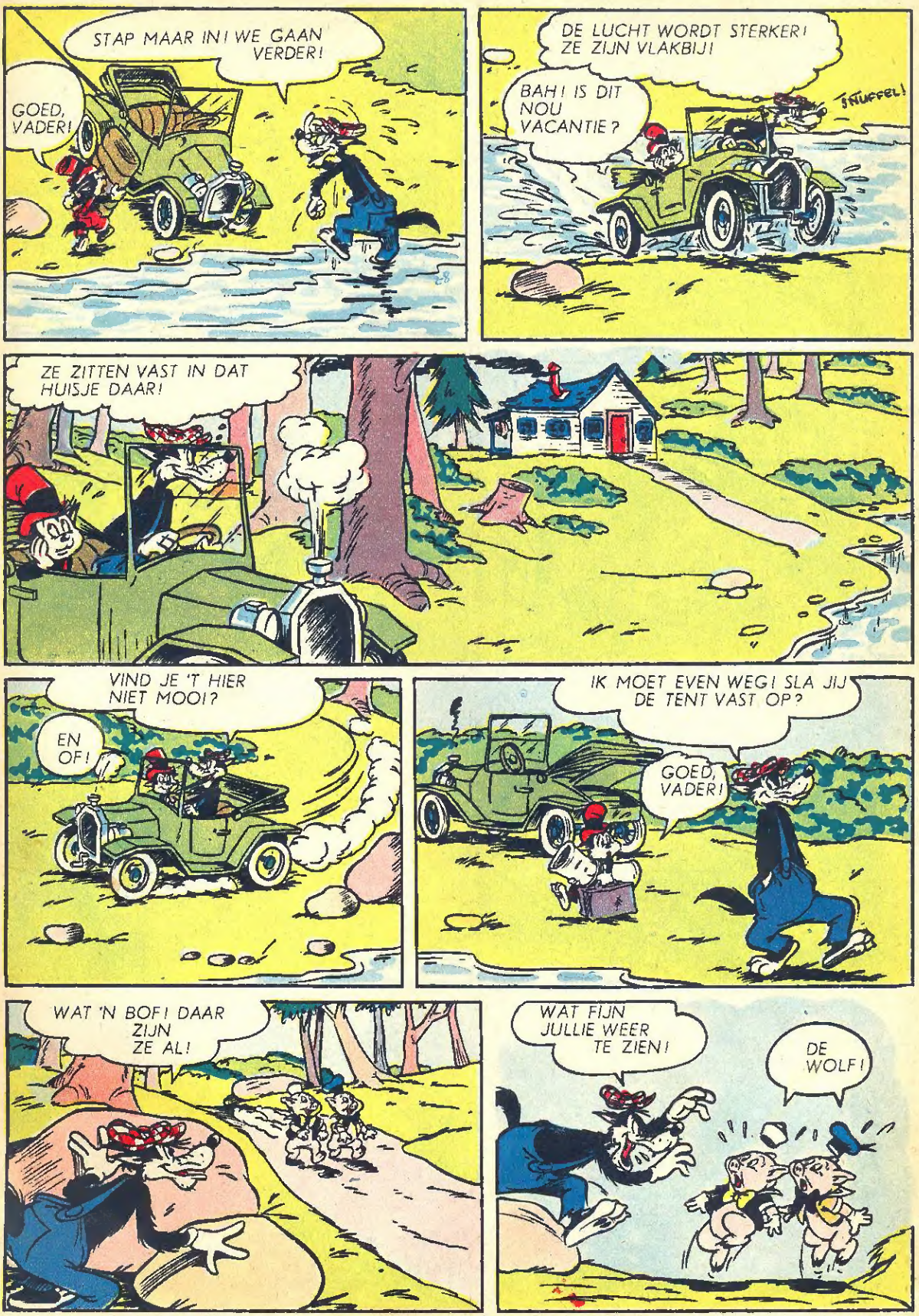
STAP MAAR IN! WE GAAN VERDER!
GOED, VADER!
DE LUCHT WORDT STERKER! ZE ZIJN VLAKBIJ!
BAH! IS DIT NOU VACANTIE?
SNUFFEL!
ZE ZITTEN VAST IN DAT HUISJE DAAR!
VIND JE 'T HIER NIET MOOI?
EN OF!
IK MOET EVEN WEG! SLA JIJ DE TENT VAST OP?
GOED, VADER!
WAT 'N BOF! DAAR ZIJN ZE AL!
WAT FIJN JULLIE WEER TE ZIEN!
DE WOLF!

GA GERUST MAAR NAAR BINNEN! IK KRIJG JULLIE WEL!
DAT ZEGGEN WE TEGEN OOM EVER!
OOM? DAN VANG 'K 4 BIGGETJES! GOED ZO!
DOEM!
FFFFFF
?
SLIK!
WAT STA JIJ TE BLAZEN!
INTUSSEN...
DAG, KLEINE WOLF!
WAT DOE JIJ HIER?
WIJ LOGEREN HIER BIJ ONZE OOM EVER!
O... DAN MOETEN WE HIER WEG EN VLUG OOK!
WE WORDEN GOED BESCHERMD DOOR OOM EVER!
IN MIJN VACANTIE WIL IK WOLVEN KUNNEN JAGEN!
WAT 'N VACANTIE BAH!

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

Als jullie de betekenis van je voornaam wilt weten, schrijf dan naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Vergeet vooral niet links bovenaan op de enveloppe te schrijven: Onze Voornamen. Ik verwacht weer een heleboel aanvragen en jullie weten, dat ik het graag voor jullie opzoek.

H. Groenert, Haariem. Jij zou graag de betekenis van de naam Frithjof weten? Het is een naam, die je hier niet vaak hoort. Dat is geen wonder, want hij hoort eigenlijk in Noorwegen thuis. Je kunt hem het beste uitleggen als: „Vorst van de vrede". Ik zal je er nog iets bij vertellen. Frithjof is eigenlijk precies dezelfde naam als Frederik. Beide zijn van Germaanse oorsprong.

Delie Post, Zoetermeer. Deliana is een naam van Griekse afkomst en betekent: „De sprankelende". Je moet weten, dat dit in de oudheid de bijnaam was van Diana, de godin van de jacht.

Grada Jans, Terscheiling. Murkje is een echte Friese naam. Hij is afgeleid van de Griekse naam Mauricia en betekent: „De donkere".

Kors Voorbach, Vlaardingen. Kors is een weinig gebruikelijke afleiding van de Griekse naam Christiaan. De betekenis hiervan is: „Christen".

Fijke Hoogenboom, Rotterdam. Fijke is een Friese vorm van de Germaanse naam Frederik. De betekenis hiervan is: „Vorst van de vrede". Andere afleidingen van deze naam zijn: Fred, Frits, Freerk, Frikko, Feddrik, Fake en nog veel meer.

Fedde Weidema, Arnhem. Fedde is een Friese naam. Hij is afgeleid van een naam, die erg plechtig klinkt, namelijk van Ferdinand. De betekenis hiervan is trouwens ook erg plechtig en wel: „Stoutmoedige beschermer".

Teetse Wiltjer, Groningen. Teetse is een Fries-Groningse naam. Hij is afgeleid van 't oude Germaanse woord thiad en betekent: „Behorend tot het volk".

Lonneke den Uyl, Santpoort. Sippo is een Friese vorm van de oude Germaanse naam Sigihari. De betekenis hiervan is: „Heldhaftige overwinnaar".

Diny Peters, Tilburg. Dimphna is een van de weinige Ierse namen, die in ons land voorkomen. Oorspronkelijk werd deze naam als Damhnait geschreven en de betekenis hiervan is ongeveer: „De geschikte".

DE RAADSELKIST

1. KRUISWOORDPUZZEL

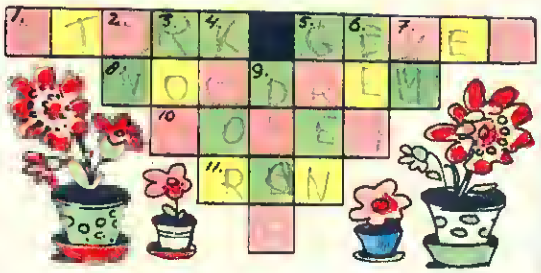

V.l.n.r. 1. krachtig, 5. voorzijde, bv. van een gebouw, 8. rem, die alleen bij nood gebruikt mag worden, 10. hoog bouwwerk, 11. een klein knaagdier.
V.b.n.b.: 2. plus, 3. bedorven, 4. groep zangers, 5. klein roofdier, dat veel op een bunzing lijkt, 6. loopplaats voor kippen, 7. afkorting voor onder meer, 9. bepaalde gang van paard.

2. ZES JONGENS IN EEN PUZZLE

In deze 25 hokjes staan zes jongensnamen. Je kunt ze vinden door bij de letter T links bovenaan te beginnen, en dan steeds van hokje tot hokje opzij, omlaag of omhoog te schuiven. Diagonaal mag niet. Elke letter mag slechts éénmaal gebruikt worden. Misschien kom je je eigen naam wel tegen.

T	A	R	N	S
I	S	I	A	T
N	U	E	H	E
E	E	K	M	U
S	B	R	A	N

3. VERBORGEN BEROEPEN

eppkar, mutnina, tonpicoms, tordek, deruterac.
De vijf geheimzinnige woorden, die je hier leest, duiden elk een bekend beroep aan. Om de namen van deze beroepen te vinden, moet je de letters van ieder woord in een andere volgorde plaatsen.

OPLOSSINGEN UIT DE RAADSELKIST No. 28

1. Steeds een letter meer. 1. r, 2. re, 3. rel, 4. leer, 5. regel, 6. legers.
2. Puzzlebloem. Vacantieoord.
3. Verborgen plaatsnamen. Boskoop, Montfoort, Rolde, Zwolle, Overloon.

EVEN NADENKEN

ANTWOORDEN

1. bedrog.
2. een soort kabeljauw, welke men aan een stok in de zon heeft gedroogd.
3. zoveel geld bezitten, dat men voldoende heeft voor de rest van zijn leven.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

SNEEUWBESCHUITEN

„Ik lust er wel pap van," hoorde ik laatst een rakker van een jongen zeggen, toen hij bezig was om een paar heerlijke sneeuwbeschuiten op te peuzelen.
Dat was best te begrijpen, want sneeuwbeschuiten zijn buitengewoon lekker. Je hebt er voor nodig: beschuiten, eiwit, appelmoes en koude vanillevla.
Leg op een schoteltje een beschuit en besprenkel deze met warm water, waarin je een paar theelepels suiker hebt opgelost.
Maak de beschuit echter niet te nat. Laat hem afkoelen en klop in die tijd een eiwit met suiker zo stijf mogelijk. Nu leg je een walletje appelmoes op de beschuit. Daar midden in doe je een beetje ijskoude vanillevla en hier bovenop komt nog een flinke volle eetlepel stijfgeklopt eiwit. Je kunt er zeker van zijn dat je zult smullen van deze sneeuwbeschuiten en jij niet alleen; je kunt er vader en moeder en al je broertjes en zusjes mee verrassen!

WALT DISNEY'S TWINTIG DUIZEND MIJLEN onder Zee

PROFESSOR ARONNAX, zijn helper Conseil en de harpoenier Ned Land zijn, toen zij de Stille Zuidzee bevoeren, op zoek naar een geheimzinnig monster, aan boord gekomen van de duikboot „Nautilus", die onder commando staat van kapitein Nemo, een vreemde man, die de wereld wil veroveren. Aan boord van het schip beleven de vrienden allerlei spannende avonturen. Zij ontsnappen met de boot op het nippertje aan een oorlogsschip, dat de „Nautilus" tot zinken probeert te brengen en vluchten dan voor een grote inktvis. Plotseling verschijnt er een nog grotere, monsterachtige inktvis, die recht op de duikboot af komt en zijn grijparmen al uitsteekt om het schip vast te pakken. Ontvluchten is niet meer mogelijk... Wat zullen de mannen hiertegen doen?

Toen de stuurman de verschrikkelijke inktvis op de duikboot toe zag stormen, liet hij het roer los en sloeg hij van schrik zijn handen voor zijn ogen. Kapitein Nemo leunde tegen de tafel en staarde naar de grote gele ogen, die nu vlakbij waren. Hij wist, dat hier geen vlucht meer mogelijk was.... Plotseling schoot hem een gedachte door zijn hoofd.. Zou de Nuclear-thermotostochaat hen nog van de dood kunnen redden? Zo snel hij kon rende hij naar een hoek van de stuurhut en drukte een paar knoppen in. Even knipperde het licht in de boot aan en uit, toen achter in de machinekamer een zware motor zoemend begon te draaien. Kapitein Nemo haalde nu een paar hefbomen over en keek naar kleine wijzertjes, die in de verlichte meters op het instrumentenbord draaiden. Er was een kans, dat zij nog aan de moordende armen van het ondier zouden kunnen ontkomen. Nemo schreeuwde bevelen naar de stuurman, die nog steeds versuft van angst met zijn handen voor zijn gezicht stond. Langzaam greep de man het roer weer in zijn handen en volgde de orders van zijn commandant op. De schroef van de „Nautilus" begon sneller te draaien en gedreven door de krachtige Nuclearthermotostochaat, een geheimzinnige machine, waar Nemo jaren op had gewerkt en die een reusachtige kracht kon ontwikkelen, schoot de duikboot als een pijl uit een boog door het water.

Gespannen keken de mannen in de stuurhut naar het grote beest, dat langzaam achter raakte.... Woedend zwaaide de inktvis met zijn lange vangarmen, nu hij zijn prooi, waar hij al zo zeker van was geweest, zag ontsnappen.... Nemo liep naar het raam en lachte hardop, toen hij zag hoe het monster steeds kleiner en kleiner werd..... „Wij zijn gered," mompelde hij. „Dank zij onze machines hebben we ook dit avontuur weer overleefd!"

In de salon zakten Conseil en de professor uitgeput in hun stoelen. Zij hadden de achtervolging van het monster door het grote raam gezien en waren er bijna zeker van geweest, dat het nu afgelopen zou zijn met de „Nautilus" en zijn bemanning. Met het angstzweet op hun voorhoofd staarden zij nu voor zich uit om wat van de doorgestane angst te bekomen.

„Dat was op het nippertje, professor," hijgde Conseil.

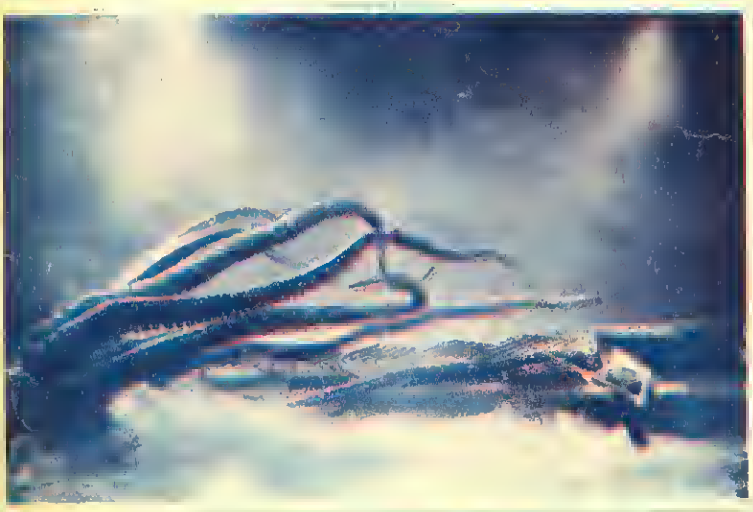

Even haalde de kapitein diep adem. Dan nam hij een lange lans in zijn handen, wenkte zijn mannen en riep: „Vooruit, sufferds! Komen jullie nog? Of laten jullie je kapitein alles alleen opknappen?"

Vlak boven de golven zag de kapitein de grote, gele ogen van het monster, dat de duikboot in zijn lange armen gevangen hield. De lange vangarmen zwiepten over het gladde dek en gleden langs de stuurhut. Het leek of het dier zich langzaam steeds dichter naar het dek trok....

Aronnax knikte. „k wist niet, dat dergelijke monsters nog hier op de bodem van de zee leefden," zei hij zacht. „De wetenschap heeft altijd gedacht, dat zulke grote beesten al millioenen jaren geleden uitgestorven waren."
Conseil lachte even en wees naar het dier, dat in het schemerachtige, groene water al bijna niet meer te zien was. „U ziet, dat de wetenschap ook wel eens ongelijk kan hebben, professor!" Aronnax knikte. Hij dacht aan de boeken, die hij over deze vreemde reis en de onbekende bodem van de zee zou gaan schrijven, wanneer hij weer thuis zou zijn in zijn vertrouwde studeerkamer in Parijs. Parijs.... hoe ver leek die stad nu hier vandaan.... Het was bijna niet in te denken, dat op hetzelfde ogenblik, waarop de „Nautilus" op de bodem van de diepe Stille Zuidzee aan de klauwen

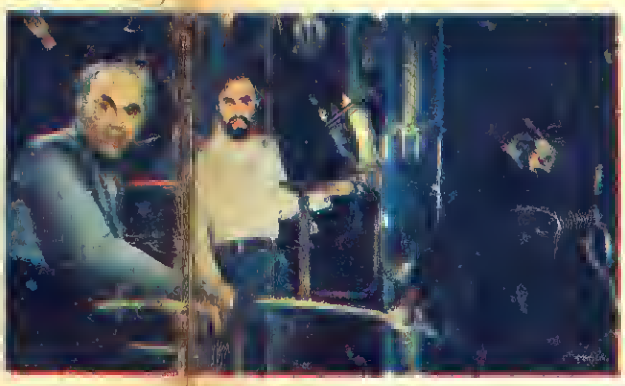

De kapitein haalde een paar hefbomen over. Er was nog kans om aan de moordende armen van 't ondier te ontkomen.

van een angstaanjagend monster ontsnapte, zijn werkster misschien in Parijs boodschappen aan het doen was of zijn studeerkamer poetste.... De professor schudde verbaasd zijn hoofd bij die gedachte.
En waar dacht Conseil aan? De helper van de professor wist op dat ogenblik alleen nog maar, dat hij het liefst zo gauw mogelijk weer op het land wilde zijn. Conseil had meer dan genoeg van tijgerhaaien, menseneters en monsterachtige inktvissen. Hij wilde liever honger lijden op een armoedig zolderkamertje midden in de grote stad, waar hij tenminste met een gerust hart kon gaan slapen, dan hier aan boord van de „Nautilus" iedere dag de lekkerste dingen te eten, maar altijd bang te moeten zijn, dat de bool op een goede dag door een oorlogsschip zou worden lek geschoten of in de vangarmen van een inktvis fijn zou worden geknepen.
„Wanneer gaan we naar huis, professor?" vroeg hij bedeesd. — „Naar huis?" vroeg Aronnax verbaasd. „Maar mijn beste Conseil, heb je nu al genoeg van deze reis? Heb je er wel eens over nagedacht, dat er in de hele wereld ontelbare beroemde geleerden zijn, die later, als zij horen wat wij allemaal hebben gezien en meegemaakt, jaloers op jou zullen zijn? Je ziet hier dingen, die nog nooit door een ander mens zijn gezien! Ik dacht, dat je het wel fijn zou vinden, dat je deze kans krijgt!"
Conseil schudde zijn hoofd. „Ik vind er niets aan, professor," zei hij. „En hoe eerder ik weer vaste grond onder mijn voeten zal hebben, hoe beter ik dat vind.. Ik ben geen man om allerlei levensgevaarlijke avonturen te beleven.... Daar ben ik veel te bang voor...."
„Dat is waar," lachte Aronnax, „een held ben je nooit geweest!"
De professor wilde het niet aan zijn helper zeggen, maar zelf was hij ook doodsbang geweest, toen de inktvis op de duikboot afkwam en ook nu voelde hij nog ergens een vreemde angst. Het was een soort voorgevoel, alsof het hele vreselijke avontuur nog niet voorbij was, alsof er nog verschrikkelijke dingen zouden gebeuren, voor zij veilig en wel het eiland Vulcania zouden bereiken. En wat zou hen daar wachten? Wat wilde kapitein Nemo hen op zijn eiland laten doen? Zouden zij daar zijn gevangenen zijn en aan zijn genade of ongenade zijn overgeleverd? De professor wist het niet, maar hoe langer hij er over nadacht, hoe minder hun toestand hem beviel. En steeds was er dat vreemde, bang makende voorgevoel, dat er iets verschrikkelijks ging gebeuren....
In de stuurhut stond kapitein Nemo nog steeds voor het raam en staarde in de groene waterwereld, waar zijn duikboot snel doorheen schoot. Van de inktvis was niets meer te zien. De „Nautilus" voer nog steeds onder water, omdat de kapitein vond, dat het veiliger was zich voorlopig niet aan de oppervlakte van de zee te laten zien. Hij dacht dat het oorlogsschip nog wel in de buurt zou zijn om naar hen te zoeken en hij was er niet zeker van of zij nu even gemakkelijk aan de granaten zouden kunnen ontsnappen....
Plotseling knipperde het licht in de stuurhut weer even aan en uit en op hetzelfde ogenblik

De reuzen-inktvis was nu heel dicht bij de „Nautilus" gekomen.

hield het zoemen van de machtige Nuclearthermotostochaat op. De duikboot schommelde even heen en weer en begon dan veel langzamer te varen. Er rinkelde een bel boven de spreekbuis en Nemo drukte op een knopje. Uit de buis klonk de stem van een matroos: „De Nuclearthermotostochaat is uitgevallen, kapitein!"
„Wat mankeert er aan?" riep Nemo.
„Er is een as gebroken!" — „Is het nog te repareren?" De matroos aarzelde even. De kapitein hoorde hem met de anderen praten. Toen riep de man: „Het kan gerepareerd worden, maar

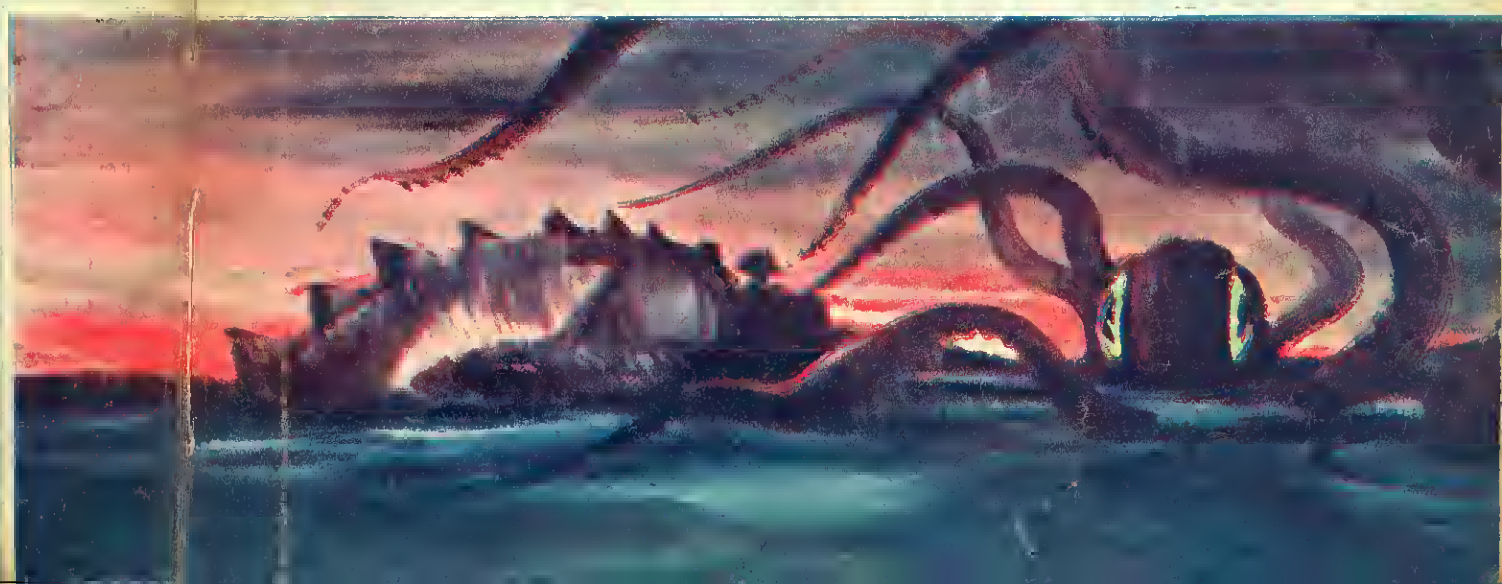

dat duurt een paar uren. We kunnen het beste wachten tot we terug zijn in Vulcania en daar een nieuwe as inzetten!"
Nemo dacht even na en zei dan: „Goed, schakel de Nuclearthermotostochaat dan maar uit. Hopenlijk hebben we hem niet meer nodig.." Met een kalme vaart gleed de „Nautilus" door de diepten van de Stille Zuidzee, op weg naar het eiland Vulcania. Kapiteln Nemo ging even naar de salon en praatte daar met professor Aronnax en Conseil en liep toen weer terug naar de stuurhut, waar de roerganger op hem wachtte. „Is er lets bijzonders?" vroeg Nemo. De stuurman knikte. Hij wees naar het raam aan de achterkant van de stuurhut en zei: „Wij worden gevolgd, kapiteln.. Ik weet niet wat het is, maar er is een vreemde donkere stip, die ons steeds volgt en het lijkt, alsof hij langzaam groter wordt.... Kijkt u zelf maar eens...."
Nemo draaide zich om en drukte zijn hoofd tegen het dikke glas. De duikboot voer julst door een woud van zeewier, waardoor het uitzicht slecht was. Het duurde een paar minuten voor de kapitein weer ver genoeg kon kijken. Toen zag hij, waar hij op dat ogenblik, dat de stuurman zei, dat de boot werd gevolgd, al bang voor was geweest.. Daar, een paar honderd meter achter de „Nautilus" zwom de monsterachtige inktvis! Het dier naderde snel en nu was er geen sterke machine, die hen kon redden.. Nemo staarde naar het dier, dat groter en groter werd. Hij zag nu duidelijk de kronkelende vangarmen en begreep, dat er snel iets moest worden gedaan.... Vlug draalde hij zich naar de stuurman en schreeuwde: „Omhoog!, naar de oppervlakte!" De stuurman haalde een hefboom over, achter in het schip klonk het ruisen van de ballasttanks, die leeg werden gepompt en langzaam begon de „Nautilus" te stijgen. Tot zijn grote schrik zag Nemo, dat het monster, dat nu vlakbij was, ook naar de oppervlakte zwom en vastbesloten scheen, zijn prooi dit keer geen kans te geven te ontsnappen. Langzaam steeg de boot.. nog twintig meter.. nog vijftien meter.... Boven zich zag Nemo door het glazen dak van de stuurhut al, hoe het wateroppervlak schitterde onder de zonnestralen.... nu nog tien meter.... Daar sloten zich de eerste vangarmen om de „Nautilus" en met een schok kwam de boot tot stilstand. De inktvis zoog zich met al zijn met zuignappen bezette vangarmen vast aan de scheepswand en opeens begon de boot onder het gewicht van het monster naar de bodem te zakken.. In de salon zagen de professor en Conseil, verstijfd van schrik, hoe een reusachtige vangarm langs het uitkijkraam gleed en er zich op vastzoog.... Zonder iets te zeggen begrepen zij allebel wat er aan de hand was. De duikboot schommelde vreselijk heen en weer en de twee mannen moesten zich aan de leuningen van hun stoelen vasthouden om er niet uit te worden geslingerd. In de stuurhut brulde kapitein Nemo zijn bevelen in de spreekbuis. „Volle kracht vooruit!" schreeuwde hij. „Haal uit de machines wat er in zit! En vlug! Het gaat om ons leven!" De „Nautilus" schudde onder het geweld van de machines, die plotseling op volle toeren draaiden. Eerst gebeurde er niets;.. toen begon de boot langzaam te stijgen. Maar het monster llet niet los en werd mee naar de oppervlakte getrokken!
Weer zag kapitein Nemo door het glazen dak van de stuurhut hoe de oppervlakte steeds dichterbij kwam. Hij hoorde hoe zijn boot in haar voegen kraakte onder het duizenden kilo's zware gewicht van het ondier, dat mee naar boven werd getrokken.. Zou de „Nautilus" het halen? En als zij boven waren en het monster nog steeds vasthield, wat moesten zij dan doen? De handen van de stuurman klemden zich om het roer. De man moest al zijn krachten inspannen om de boot in de koers te houden, want steeds opnieuw dreigde het gewicht van het dier het schip weer omlaag te trekken.
Eindelijk bereikte de boot de oppervlakte. Schommelend bleef de „Nautilus" in de golven llggen. Rondom bruiste en golfde het water, waarin de inktvis wild met zijn vangarmen sloeg. Het dier, dat gewend was aan de grote druk op de bodem van de zee, moest aan de lucht om hem heen wennen, maar misschien gaf de angst, die het voelde, het extra krachten....
Kapitein Nemo begreep, dat de strijd met het monster nu en op deze plaats moest worden uitgevochten. Hij gaf order de bemanning te alarmeren en beval, dat zij zich met lansen, harpoenen en bijlen moesten wapenen en met hem mee aan dek moesten gaan. Aan het hoofd van zijn mannen liep hij naar de ijzeren ladder, die aan dek voerde en maakte het luik open. Bijna op hetzelfde ogenblik kroop een dikke en lange vangarm door het gat naar binnen en bewoog zich tastend op en neer.
De mannen weken achteruit en keken vol afschuw naar de arm, die als een reusachtige groene en glibberige slang de ladder afkroop en toen door de gang op hen toe gleed. Een paar matrozen wilden er met hun bijlen op los hakken, maar iedere keer als zij in de buurt van het ding kwamen, scheen het monster te voelen wat er ging gebeuren en bewoog de vangarm onrustig op en neer en sloeg hij wild tegen de wanden van de gang. De matrozen begrepen, dat het ding zich op alles wat het te pakken kreeg zou vastzuigen en dat iemand, die er in terecht kwam, verloren was. Bang weken zij steeds meer achteruit.
„Naar het achterluik!" brulde kapiteln Nemo. „We gaan door het achterluik aan dek!" Een paar matrozen aarzelden. Zij voelden zich veiliger, zolang zij niet op het glibberige dek de strijd met het ondier behoefden aan te binden, maar Nemo raadde hun gedachten en joeg hen tierend voor zich uit. „Vooruit, lafaards! Moet ik weer alles alleen doen?" schreeuwde hij. „Het gaat dit keer om je eigen hachje! Voorult, domkoppen! We klimmen door het achterluik aan dek en dan zullen we dat beestje hierboven eens iets laten zien!"
Hij drong zich naar voren en klom naar het achterluik. Zwijgend volgden zijn mannen hem. Met al zijn kracht stootte Nemo het luik open en stapte aan dek. Voor hem, vlak boven de golven, zag hij de grote, gele ogen van het monster, dat de duikboot In zijn armen gevangen hield. De lange vangarmen zwiepten over het gladde dek en gleden langs de stuurhut.... Het leek of het dier zich langzaam steeds dichter naar dek trok. Als het straks op het dek kwam, was de „Nautilus" verloren.... De dekplaten zouden niet tegen het grote gewicht bestand zijn en lossprlngen en de ccmmandotoren zou als een rietje afbreken.... Even haalde kapitein Nemo diep adem. Dan nam hij een lange lans in zijn handen, wenkte zijn mannen en riep: „Vooruit, sufferds! Komen jullie nog? Of laten jullie je kapitein alles alleen opknappen?" Zonder te kijken of zijn mannen hem volgden, liep hij langzaam op het ondier af. De ijskoude, gele ogen van het dier volgden iedere beweging van Nemo en langzaam lieten een paar vangarmen de boot los en schoven ongemerkt naar de kapitein toe....

De grote, bolle ogen van het monster waren nu duidelijk te zlen....

Wie wint de strijd? Bemerkt Nemo op tijd het vreselijke gevaar dat hem bedreigt, of trekt het ondier hem in de diepte en krijgen de professor, Ned Land en Consell daardoor hun vrijheid terug? Dat lees je volgende week.

Dit verhaal ls gebaseerd op de film van Walt Disney: „20.000 mijlen onder zee". Copyright 1955, Walt Disney Productions.

Bitjes en Batjes van Donald Duck

MODERNE SPELEN

De bestuursleden van de sportorganisaties in de Europese landen geloofden hun ogen niet, toen zij in 1894 plotseling een brief kregen van een zekere Baron de Coubertin uit Parijs. Zij hadden wel eens over deze Fransman gelezen, maar voor de rest wisten zij ook niets van hem af. En in die brief nodigde De Coubertin die bestuursleden uit om eens naar Parijs te komen. Hij vroeg hun medewerking om de Olympische Spelen in hun oude betekenis nieuw leven in te blazen. Dát was nog eens wat. En De Coubertin kon het zo mooi zeggen in die brief. Hij schreef ongeveer als volgt: „De sport kan een uiting zijn van edelmoedigheid en ridderlijkheid. Zij speelt een belangrijke rol in de opvoeding van de jeugd. De sport kweekt een goed karakter; zij leert de mens een goed verliezer te zijn; zij schept of vernieuwt vriendschap tussen de volkeren van alle landen. Kijk eens naar de betekenis van de Olympische Spelen voor het oude Griekenland."

Die brief sloeg in. Nog in datzelfde jaar trokken tientallen naar Parijs. In de Franse hoofdstad sprak De Coubertin de mannen toe. Vol geestdrift vertelde hij over zijn plannen. De vurige Fransman verdedigde zijn standpunt zo goed, dat nog op dezelfde bijeenkomst met algemene stemmen tot de oprichting van een Internationaal Olympisch Comité besloten werd. Twee jaar later, in 1896 dus, zouden in Athene de eerste moderne Olympische Spelen gehouden worden. Dit besluit vond overal bijval, behalve in.... Griekenland zelf. De moeilijkheden werden echter overwonnen en die eerste spelen werden een daverend succes. De Grieken waren nog het meest enthousiast. Geen wonder, want op de laatste dag had een Griek de beroemde Marathonloop gewonnen.

In het vervolg wilden zij de spelen altijd om de vier jaar organiseren. Dit was evenwel tegen de afspraak. Zij moesten om de vier jaar telkens in een ander land gehouden worden. En dit is ook gebeurd.

Toen Pierre de Coubertin op 74-jarige leeftijd in Lausanne (Zwitserland) overleed, had hij al 10 Olympische Spelen meegemaakt. De laatste was die van Berlijn in 1936. Alleen in 1916 zijn de Olympische Spelen niet doorgegaan. Je weet, dat Europa toen in een ernstige wereldoorlog was gewikkeld.

HET AANLEGGEN VAN EEN HERBARIUM (I)

Als je in de vacantie buiten wandelt, zie je dikwijls bloemen, planten of grassoorten, die je graag wilt drogen en bewaren. Ben je een natuurliefhebber, dan vind je het zeker prettig om een mooi herbarium te hebben.

Een herbarium is een boek met zacht vloeipapier, waartussen de gedroogde bloemen en planten goed bewaard kunnen blijven. Het is van groot belang om te weten, dat een herbarium een degelijke en zorgvuldige voorbereiding nodig heeft. Om te beginnen ga je eerst het eigenlijke droogboek maken. Daarvoor heb je twee stukken karton nodig van bijvoorbeeld 44 x 35 cm. In de vier hoeken maak je met een scherp en puntig mes een insnijding, waardoor je een linnen band haalt. Tussen het karton leg je 'n aantal vellen krantenpapier van dezelfde afmetingen. Hiermee is het droogboek, het begin van het herbarium, klaar en kun je „gewapend" met een blikken trommel op weg gaan om planten en bloemen te zoeken. Leg deze dadelijk na het plukken zorgvuldig in de trommel en blijf er zo mogelijk niet te lang mee rondlopen. Zodra je thuis bent, leg je de planten en bloemen keurig vlak en in de juiste vorm tussen de vellen krantenpapier (zijn de stengels erg dik, halveer ze dan in de lengte en leg het snijvlak plat op het papier).

Knoop daarna de stukken karton met de banden stevig op elkaar en leg er een stapeltje boeken op. Wacht geduldig af tot alles door en door droog is. Worden de bloemen en planten te vlug uit het droogboek gehaald, dan gaan ze later in het herbarium schimmelen of hun mooie kleur verliezen.

De volgende keer vertel ik je hoe je de gedroogde bloemen en planten verder moet behandelen. Dan gaan we het herbarium inrichten.

ZORG OOK IN DE VACANTIE GOED VOOR JE DIEREN

Als je in de vacantie uit logeren gaat en je dieren kunnen niet mee, zorg er dan voor dat ze het in die tijd zo prettig mogelijk hebben. Een hond of een poes is meestal erg aan jou en aan zijn omgeving gehecht. Als ze een tijdlang naar een kennis of naar een dierenbewaarplaats gaan, geef ze dan hun eigen mandje, kleedje of kussen mee.

Vergeet ook hun speelgoed niet, zoals bijvoorbeeld de rubberkluif van je hond of een glazen knikker, waar poes af en toe zo kwajongensachtig achter aan kan rennen. Vertel aan degene, die je dieren gaat verzorgen, wat ze graag eten en aan welk voedsel ze gewend zijn. Dit geldt natuurlijk niet alleen voor een hond en een poes, maar ook voor vogeltjes, duiven, konijntjes of visjes.

Geniet in de vacantie zoveel je kunt, maar denk in de eerste plaats aan je dieren, die het beslist minder prettig hebben, als ze een poos je gezelschap moeten missen. En als je van vacantie terugkomt, vergeet dan niet om ze zo gauw mogelijk weer naar huis te halen en ze op iets heel lekkers te tracteren.

DAAN DIERENVRIEND.

EVEN NADENKEN

Onze wekelijkse drie moeilijke vragen. De juiste antwoorden kun je, zoals altijd, op één van de andere pagina's van ons blad vinden.

1. Weet je een ander woord voor „fraude"?
2. Wat is stokvis?
3. Wat betekent de uitdrukking „zijn schaapjes op het droge hebben"?

OPLETTEN ALLEMAAL!

De gelukkige winnaars en winnaressen van de prijsvraag in nummer 23 zijn:

Eerste prijs, een fototoestel: Wim Gilissen, **Roermond.**

Tweede prijs, een vulpen: Ger Dijkman, **Wormer.**

Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood:

Tonny Engelaar, **Amerongen;**
Fenny Drenth, **Hengelo;**
Wiebe Roosjen, **Ede;**
Cathrientje Overkleeft, **Vleuten;**
Peter Vos, **Rotterdam;**
Elsje Keyner, **Heerlen;**
M. Groenbroek, **Scheemda;**
Alex Wassenaar, **Marssum;**
Anne Wielinga, **Heeg;**
Ria Haver, **Breezand;**
Thea Heyboer, **Dinther;**
Jaap Vader, **Middelburg;**
Jetty Brock, **Zuidlaren.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 27 luidt: HAZELAAR.

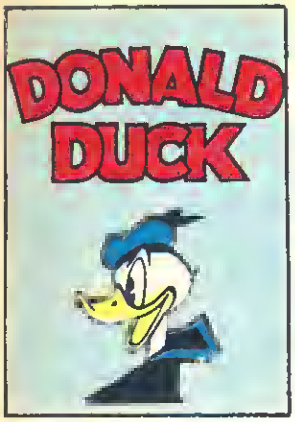

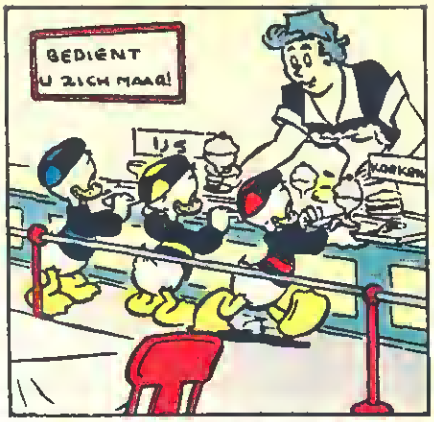

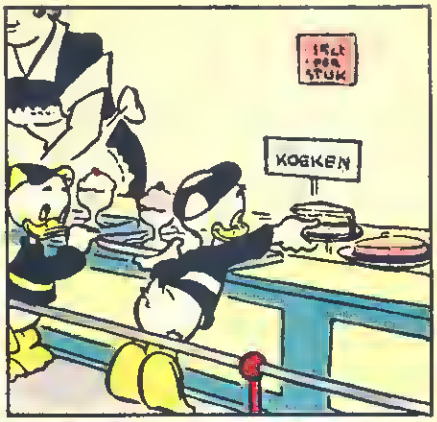

NIEUWS VAN

Sneeuwwitje

De albums

De meeste jongens en meisjes weten al, dat er weer zo'n prachtig album is verschenen met de mooiste tekeningen van Walt Disney en met 80 leuke gekleurde plaatjes, gewijd aan het aloude sprookje van „Sneeuwwitje en de zeven dwergen".
Mochten er nog jongens en meisjes zijn, die nog zo'n album willen hebben — om het b.v. aan een vriendje of vriendinnetje te geven — vraag er dan om aan de bezorger of schrijf even een briefkaartje aan „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam, luidend: „Zend mij een album van Sneeuwwitje". Vergeet niet naast de frankeerzegel extra postzegels te plakken ter waarde van 30 cent. En wacht niet te lang, want de voorraad slinkt met de dag!

De plaatjes

Zoals ik beloofd heb, zou ik jullie even laten weten, wanneer de volgende 40 plaatjes gereed zouden zijn. Nu beste jongens en meisjes, het is zo ver! Ook de plaatjes 41 tot en met 80 zijn klaar!

Als jullie dus de eerste 40 plaatjes ingeplakt hebt, kun je nu de bezorger vragen naar het tweede stel van 40 plaatjes. De plaatjes zijn weer verpakt in zakjes van elk 20 stuks.
Je kunt ze ook weer per briefkaart bestellen. Je plakt dan naast de frankeerzegel extra postzegels ter waarde van het aantal plaatjes, dat je wilt ontvangen, want ieder plaatje kost één cent. Bij 20 plaatjes plak je dus 20 cent aan postzegels extra, bij 40 plaatjes 40 cent extra.

Hebben jullie het allemaal goed begrepen? Anders schrijf je maar even aan

OOM DONALD

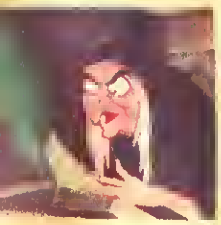

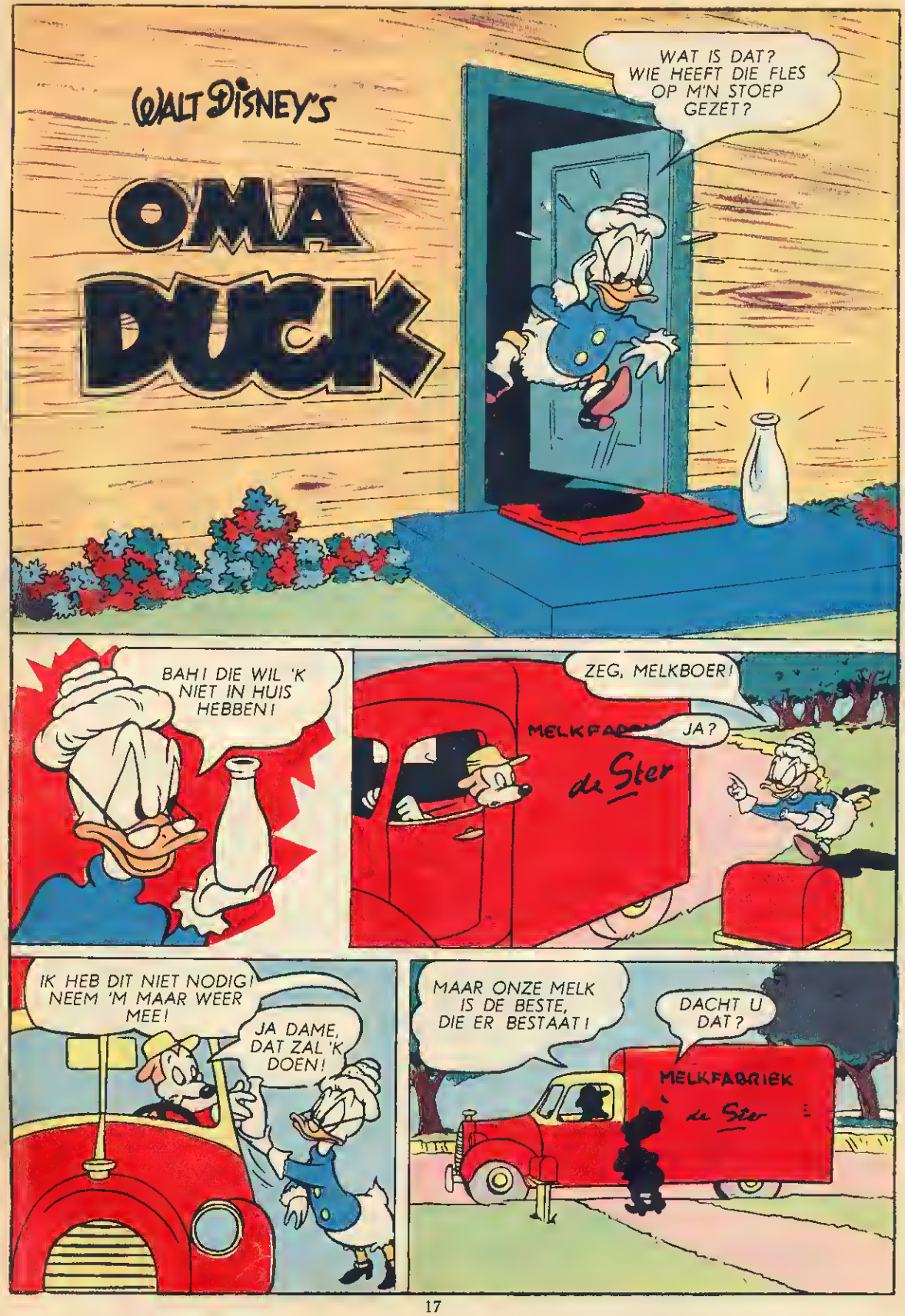
WALT DISNEY'S
OMA DUCK
WAT IS DAT? WIE HEEFT DIE FLES OP M'N STOEP GEZET?
BAH! DIE WIL 'K NIET IN HUIS HEBBEN!
ZEG, MELKBOER!
JA?
de Ster
IK HEB DIT NIET NODIG! NEEM 'M MAAR WEER MEE!
JA DAME, DAT ZAL 'K DOEN!
MAAR ONZE MELK IS DE BESTE, DIE ER BESTAAT!
DACHT U DAT?
MELKFABRIEK
de Ster

KOMT U MAAR 'S MEE MELKBOER!
?
OEHOE! GIJS! IS BETTY AL GEMOLKEN!
JA, OMA! 10 EMMERS VANDAAG!
GEWELDIG!
10 EMMERS MELK VAN ÉÉN KOE?
MELK? NOEMT U DAT MELK? DIT IS ROOM! KIJK MAAR!
ZO IS 'T! BETTY GEEFT ALLEEN MAAR ROOM!
HOE IS 'T MOGELIJK!
DAT GA 'K METEEN AAN M'N BAAS VERTELLEN!
MELKFABRIEK
de Ster

WAT ZEG JE? 'N KOE DIE ROOM GEEFT?
ECHT WAAR! EMMERS VOL!
HOE ZOU OMA DAT DOEN? ZE HEEFT VAST IETS NIEUWS UITGEVONDEN... MAAR WAT?
IK MOET ER ACHTER KOMEN! EIGENLIJK ZOU 'K HAAR MOETEN LATEN...
BESPIEDEN DOOR IEMAND DIE HEEL SLIM IS!
IK KAN 'T NIET ZELF DOEN WANT ZE KENT ME!
ER IS 'N HEER OM U TE SPREKEN!
BORIS BOEF!
HALLO! HEB JE NIKS VOOR ME TE DOEN? IK HEB GEEN CENT MEER!
DUS WORDT BORIS NAAR OMA GESTUURD...
DIE GIJS GANS MOET 'K WEG ZIEN TE KRIJGEN!

IK GA ME ACHTER DEZE BOOM VER-MOMMEN!
WAT KUNT U MOOI SCHILDEREN, MIJNHEER!
WAAROM WORDT U GEEN KUNSTSCHILDER? DAT ZOU U BEST KUNNEN!
HOE WEET U DAT?
IK HEET NIET VOOR NIETS REMBRANDT!
O . . .
ALS 'K JOU WAS GING 'K HIER METEEN WEG!
DAT ZAL 'K DOEN!
ALS 'K RIJK EN BEROEMD BEN GEWORDEN ZAL 'K U NIET VERGETEN!
VEEL SUCCES
LATER . . .
WIE BENT U? WAT DOET U HIER?
GIJS MOEST EVEN NAAR DE STAD EN . . .
HIJ VROEG OF 'K DE SCHUUR VOOR HEM AF WILDE MAKEN!
HM . .

DIE NACHT . . .
DIE SCHILDER HEEFT ZO'N NAAR GEZICHT . .
IK HEB DAT GEZICHT AL EERDER GEZIEN, MAAR WAAR . . .
IN 'T POSTKANTOOR HING 10 JAAR GELEDEN 'N FOTO . . .
OPSPORING VERZOCHT
VAN
BORIS BOEF
IK WEET HET WEER! 'T IS BORIS BOEF! WAT MOET 'K DOEN?
ONDER M'N BED BEN 'K VEILIG EN MORGEN BEL IK DE POLITIE!
BOE-OE-OE.
DAAR LOEIT 'N KOE .
O . . . DA'S BETTY! HIJ WIL HAAR NATUURLIJK STELEN!

MAAR DAT ZAL NIET GEBEUREN!
M'N GEWEER NEEM 'K MEE! DAN BEN 'K VEILIG!
WEES NOU STIL! IK DOE JE TOCH GEEN PIJN!
BOE·OE·OE·
MOED BETTY! IK KOM JE REDDEN!
BOE·OE·OE·
HANDEN OMHOOG! WAT WIL JE MET BETTY DOEN?
IK ZAL 'T U UITLEGGEN!
IK WIL UW KOE ECHT NIET STELEN! IK WILDE ALLEEN . . .
GEEF DAT GEWEER TERUG!

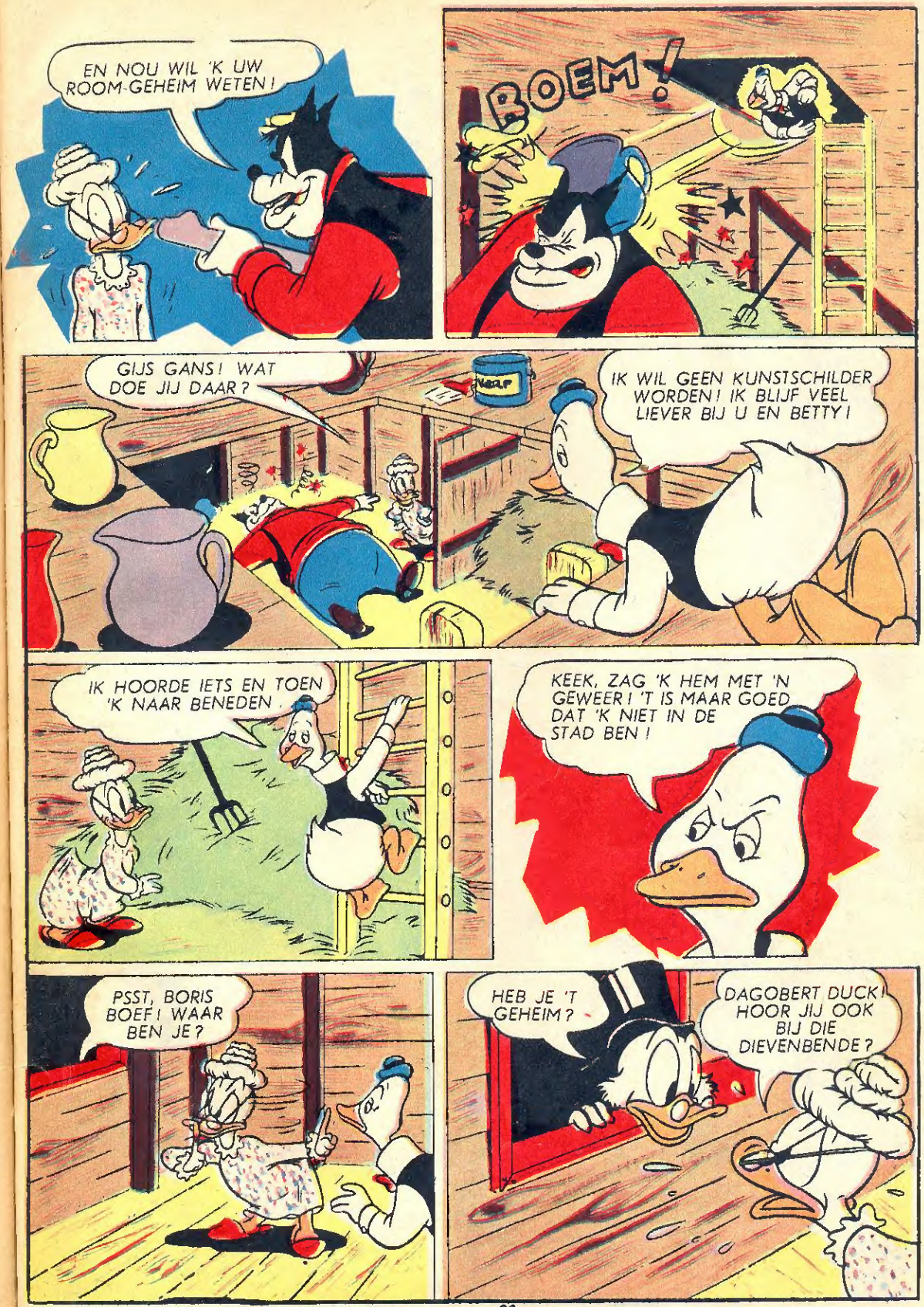
EN NOU WIL 'K UW ROOM-GEHEIM WETEN!
BOEM!
GIJS GANS! WAT DOE JIJ DAAR?
IK WIL GEEN KUNSTSCHILDER WORDEN! IK BLIJF VEEL LIEVER BIJ U EN BETTY!
IK HOORDE IETS EN TOEN 'K NAAR BENEDEN
KEEK, ZAG 'K HEM MET 'N GEWEER! 'T IS MAAR GOED DAT 'K NIET IN DE STAD BEN!
PSST, BORIS BOEF! WAAR BEN JE?
HEB JE 'T GEHEIM?
DAGOBERT DUCK! HOOR JIJ OOK BIJ DIE DIEVENBENDE?

WE WILLEN BETTY NIET STELEN, OMA!
WAT WIL JE DAN?
WE WILLEN ALLEEN MAAR WETEN HOE 'T KOMT DAT BETTY ROOM GEEFT!
IS DAT ALLES?
HAHAHA! DAT MAG JE BEST WETEN HOOR!
DAT KOMT OMDAT ZE 'T HIER ZO FIJN VINDT!
MAAR MIJN KOEIEN VINDEN 'T OOK FIJN BIJ MIJ
VAST NIET ZO FIJN ALS BETTY! DIE KRIJGT IEDERE DAG 'N VOORSTELLING ZIE JE!
TOM! PIETER! KOM 'S!
VOORSTELLING? DAT ZIJN TOCH GEWONE VELDMUIZEN?
HEB JIJ OOIT VELDMUIZEN GEZIEN DIE KUNSTEN MAAKTEN?
EN AL HEBT U DE FIJNSTE KAAS ZE WILLEN NIET BIJ OMA WEG!